

10 e Kamer

Nr. 424/06
VAN HET PARKET

Nr. C/1504/09
VAN HET ARREST

18 december 2009

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

not. GE 66.55.101105/99 van het Openbaar Ministerie tegen:

Nr. _____, landbouwer, geboren te _____
op _____, wonende te _____

beklaagde,

verdacht van:

A. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 14, 58, § 1-1°, 59, 60, 61, 62 en 63 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (B.S. 10 januari 1998) de maatregelen of voorschriften vastgesteld in of ter uitvoering van artikel 8, 13 hoofdstuk IV en V van dit decreet te hebben overtreden of deze overtredingen in stand te hebben gehouden en namelijk artikel 14 van voormeld decreet dat bepaalt dat iedereen die handelingen verricht of hiertoe de opdracht verleent en weet of redelijkerwijze kan vermoeden dat de natuurelementen in de onmiddellijke omgeving daardoor kunnen worden vernietigd of ernstig geschaad, verplicht is om alle maatregelen te nemen die redelijkerwijze van hem kunnen worden gevergd om de vernietiging of de schade te voorkomen, te beperken of indien niet mogelijk is, te herstellen, terzake door het nivelleren, verplaatsen en aanbrengen van aarde, het dempen van sloten en vernietigen van vegetatie,

Te _____ op de percelen _____
herhaaldelijk in een periode van 1 november 1999 (OK 2 - st.11)
tot 20 juli 2000 (OK - st. 103),

- B. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 8, 9, 13 (§ 1 en 3) de hoofdstukken IV en V, 58, § 1-1°, 60, 61, 62 en 63 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (B.S. 10 januari 1998) de maatregelen of voorschriften vastgesteld in of ter uitvoering van artikel 8, 13 hoofdstuk IV en V van dit decreet te hebben overtreden of deze overtredingen in stand te hebben gehouden en namelijk bij inbreuk op de artikelen 1 – 11 en 47 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (B.S. 10 september 1998) in de gebieden en zones bedoeld in het artikel 9 van voormeld besluit waarbij voor de vogelrichtlijn gebieden in dit artikel uitgegaan wordt van de perimeter, alsook in de gebieden van het IVON en de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden aangewezen met toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening, spijs het verbod en zonder voorafgaande en uitdrukkelijke schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen (in zoverre deze activiteiten door natuurlijke personen of rechtspersonen andere dan rechtspersonen met publiekrechtelijk statuut worden uitgevoerd) volgende activiteit tot wijziging van kleine landschapselementen te hebben uitgevoerd,

het uitgraven, verbreden, rechttrekken, dichten van stilstaande waters, poelen of waterlopen,

te _____ in de periode van 1 november 1999 (OK 2 - st. 11) tot 1 februari 2000,

- C. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56 – 1° lid, 58 en 59 van het decreet van 2 juli 1981 (B.S. 25 juli 1981) betreffende de voorkoming en beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het decreet van 20 april 1994 (B.S. 29 april 1994), spijs het verbod, afvalstoffen – zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen – achtergelaten of verwijderd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan
terzake bouwpuin in de aangevoerde grond, pvc buizen,

te _____ in de periode van 1 november 1999 tot dag van uitvaardiging bevel tot dagvaarding van 15 juli 2005,

- D. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad,

tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1 – 4° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te _____ ten kadaster gekend onder

_____ (behoudens het vergunde deel),
_____ en in eigendom toebehorende aan _____ hoger
vernoemd en _____ geboren te _____ op
wonende te _____

1. het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd (art 99 § 1-4°) te _____ herhaaldelijk in een periode tussen 1 november 1999 (OK 2 - st. 11) en 20 juli 2000 (OK 1 – st.103),
2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden te _____ vanaf 10.8.2000, tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding van 15 juli 2005.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 6 maart 2006, 19de kamer, werd op tegenspraak als volgt beslist:

Veroordeelt de beklaagde _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A., B., C., D.1 en D.2 samen tot een hoofdgevangenisstraf van 6 maanden, met gewoon uitstel gedurende een termijn van 3 jaar, en tot een geldboete van € 3.000.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op € 16.500.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Zegt dat de beklaagde een bedrag van € 25, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op € 137,50, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van € 25 in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001.

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op € 10,66.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 10,66.

Wat betreft de herstellvordering:

Beveelt de beklagde binnen de 4 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis aan te tonen dat alle herstelmaatregelen, meer bepaald ook het natuurvriendelijk perceelsrandbeheer werden uitgevoerd. Bij gebrek daaraan kan het openbaar ministerie de werkzaamheden op kosten van de veroordeelde laten uitvoeren.

Stelt vast dat de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zoals hiervoor vermeld zonder voorwerp is geworden.

Houdt de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op 14 maart 2006 door:

- de beklagde
- het openbaar ministerie.

* * *

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 6 november 2009 in het Nederlands:

- de beklagde in zijn middelen van verdediging bij monde van meester voor meester beiden advocaat te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal.

1. De hoger beroepen van de beklagde en het openbaar ministerie werden tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld. Ze zijn ontvankelijk.

2. Het Grondwettelijk Hof stelde in zijn arrest nr. van 27 mei 2008 dat artikel 14 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: natuurdecreet), gelezen in samenhang met artikel 58, § 1, 1°, eerste streepje van het natuurdecreet, de artikelen 12 en 14 van de Grondwet schendt. In de overwegingen van het arrest stelde het Grondwettelijk Hof dat de begrippen "handelingen" en "natuurelementen" op zich niet de definitie vormen van een misdrijf, zonder ontoelaatbare onzekerheid te creëren.

Inmiddels werd bij artikel 125 van het decreet van 30 april 2009 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en tot wijziging aan diverse bepalingen inzake de milieuhandhaving (B.S. en inwerkingtreding: 25 juni 2009) artikel 14 van natuurdecreet vervangen door wat volgt:

"§ 1. Iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die manueel, met mechanische middelen of bestrijdingsmiddelen en met vaste of mobiele geluidsbronnen ingrijpt op of in de onmiddellijke omgeving van natuurlijke en deels natuurlijke habitats of ecosystemen, op waterrijke gebieden, op natuurlijke en halfnatuurlijke vegetaties, op wilde inheemse fauna of flora of

trekkende wilde diersoorten of hun respectieve habitats of leefgebieden, of op kleine landschapselementen, en die weet of redelijkerwijze kan vermoeden dat deze habitats, ecosystemen, waterrijke gebieden, vegetaties, fauna, flora of kleine landschapselementen daardoor kunnen worden vernietigd of ernstig geschaad, is verplicht om alle maatregelen te nemen die redelijkerwijze van hem kunnen worden gevergd om de vernietiging of de schade te voorkomen, te beperken of indien dit niet mogelijk is, te herstellen.

De bepaling van het vorige lid geldt eveneens ten aanzien van wie opdracht geeft tot de in dat lid bedoelde ingrepen.

§ 2. De Vlaamse Regering kan codes van goede natuurpraktijk voor de bescherming, het beheer of de inrichting van de in § 1 bedoelde habitats, ecosystemen, waterrijke gebieden, vegetaties, fauna, flora of kleine landschapselementen vaststellen.

Deze codes zijn in beginsel vrijwillig toe te passen, doch kunnen een verplicht karakter krijgen door verwijzing ernaar in bindende bepalingen, zoals in beheerverplichtingen opgelegd door of ter uitvoering van dit decreet of het Bosdecreet, in natuurrichtplannen of in ter uitvoering van dit decreet of het Bosdecreet opgestelde beheerplannen.”.

De inwerkingtreding van deze bepaling sinds 25 juni 2009 doet echter geen afbreuk aan het feit dat op het ogenblik van de feiten de oude omschrijving van artikel 14 gold, waarvan het Grondwettelijk Hof vaststelde dat deze geen definitie van een strafwet kan vormen; de beklaagde kon dus niet met zekerheid weten of de door hem gestelde feitelijke gedragingen, zoals omschreven onder de telastlegging A, al of niet strafbaar waren. De telastlegging A is geënt op het oude, thans vervangen, artikel 14 van het natuurdecreet; het hof dient echter deze bepaling gelet op de ongrondwettigheid ervan buiten toepassing te laten. De strafvordering uit hoofde van de telastlegging A is bijgevolg niet ontvankelijk; de beklaagde moet hiervoor van rechtsvervolging worden ontslagen.

3. Bij artikel 128 van het decreet van 30 april 1999 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en tot wijziging aan diverse bepalingen inzake de milieuhandhaving (B.S. 25 juni 2009) werd artikel 58 van het natuurdecreet gewijzigd. Het nieuwe artikel 58 natuurdecreet bepaalt: *“Voor dit decreet en haar uitvoeringsbesluiten gebeurt het uitoefenen van toezicht, het opleggen van bestuurlijke maatregelen, het onderzoeken van milieu-inbreuken, het opleggen van bestuurlijke geldboeten, het innen en invorderen van verschuldigde bedragen, het opsporen van milieumisdrijven, het strafrechtelijk sanctioneren van milieumisdrijven en het opleggen van veiligheidsmaatregelen volgens de regels bepaald in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid”.* Deze bepaling is in werking getreden op 25 juni 2009.

De onder B te last gelegde feiten zijn sedert 25 juni 2009 strafbaar krachtens artikel 16.6.1, § 1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM) dat stelt: *“Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de door deze titel gehandhaafde regelgeving is strafbaar met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met een geldboete van € 100 tot € 250.000 of met een van die straffen.”.*

4. Bij artikel 21 van het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" (B.S. 29 februari 2008) werd artikel 54 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen (hierna: afvalstoffendecreet) gewijzigd. Het nieuwe artikel 54 afvalstoffendecreet bepaalt: *"Met betrekking tot dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten gebeuren het onderzoek, de vaststellingen en de sanctionering van de milieu-inbreuken en milieumisdrijven volgens de regels bepaald in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid"*. Deze bepaling is in werking getreden op 1 mei 2009.

De onder C te last gelegde feiten betreffen het achterlaten of verwijderen van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten; deze feitelijke gedragingen zijn sedert 1 mei 2009 strafbaar krachtens artikel 16.6.3, § 1, eerste lid DABM dat stelt: *"Wie opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen achterlaat, beheert of overbrengt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en met een geldboete van € 100 tot € 500.000 of met een van die straffen."*

5.1 De feitelijke gedragingen die aan de telastlegging D.1 ten grondslag liggen, maken voor zover bewezen nog steeds een misdrijf uit; zij worden als inbreuk op artikel 4.2.1, 4° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) thans strafbaar gesteld door art. 6.1.1, 1° lid, 1° VCRO.

5.2 Artikel 6.1.1, derde lid VCRO stelt dat de strafsanctie voor het in stand houden van een inbreuk zoals omschreven in de telastlegging D.2 niet geldt voor zover de werken niet gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbare gebieden, waarbij artikel 6.1.2 VCRO stelt dat deze bepaling geïnterpreteerd wordt als dat zij de strafbaarstelling van het instandhoudingsmisdrijf opheft. De feitelijke gedragingen die het voorwerp uitmaken van de telastlegging D.2 en die zich situeren in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, wat sinds 1 september 2009 geen ruimtelijk kwetsbaar gebied meer is (art. 1.1.2, 10° VCRO), zijn niet meer strafbaar. De opheffing van de strafbaarstelling van de instandhouding na het tijdstip waarop de eerste rechter van de strafvordering werd gevat, heeft het verval van de er op betrekking hebbende strafvordering tot gevolg. De beklaagde moet voor de telastlegging D.2 dan ook ontslagen worden van rechtsvervolging.

6. Voor zover bewezen, zijn de feiten omschreven in de telastleggingen B, C en D.1, die onderling niet gescheiden zijn door een ruimere termijn dan vijf jaren, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet. Deze feiten situeren zich tot 15 juli 2005 (telastlegging C) en vormen een wanbedrijf. De verjaring begint slechts te lopen vanaf 14 juli 2005. De voor een wanbedrijf geldende verjaringstermijn van vijf jaren is sindsdien nog niet verstreken, zodat het verval van de strafvordering door verjaring nog niet is ingetreden.

7. Voor de uiteenzetting van de feiten verwijst het hof naar de overwegingen terzake van de eerste rechter onder randnummer 4, op het

vierde blad tot en met zevende blad van het bestreden vonnis; het hof maakt dit feitenoverzicht tot het zijne.

8. Net als voor de eerste rechter, heeft de beklaagde voor het hof het te last gelegde niet betwist. Het onder B, C en D.1 te last gelegde is voor het hof bewezen gebleven. Deze feiten dienen de beklaagde te worden toegerekend en zijn hem verwijtbaar.

9.1 De beklaagde heeft wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht en langdurig laten verder bestaan. Hij liet zijn eigen financiële belangen voorgaan op het algemeen belang dat gediend is met de bescherming van het leefmilieu; met de uitvoering van de werken beoogde de beklaagde immers meeropbrengsten te kunnen realiseren. Hierin klemt des te meer dat er zeer grote hoeveelheden grond werden opgevoerd, dat er verschillende tussenkomsten van de politie nodig waren, waarbij de beklaagde eigengereid bleef handelen en dat hij zich niets aantrok van de bevelen van de overheid. In zijn voordeel houdt het hof rekening met het feit dat de beklaagde intussen de toestand grotendeels heeft geregulariseerd. Rekening houdend hiermee is het hof van oordeel dat de door de eerste rechter opgelegde geldboete passend is, doch dat geen gevangenisstraf moet worden opgelegd.

9.2 Aan de beklaagde kan, nu hij daartoe in de voorwaarden verkeert, de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de hem opgelegde geldboete worden verleend in de mate en voor de duur zoals hierna bepaald. De straf opgelegd aan de beklaagde, gaat immers de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en hij werd tot nu nog niet veroordeeld tot een criminele straf of een gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden. Het is daarenboven te verwachten dat deze veroordeling de beklaagde zal aanzetten zich aan dergelijke feiten niet meer schuldig te maken.

9.3 De straf ten tijde van dit arrest bepaald, verschilt van die welke ten tijde van de misdrijven was bepaald, zodat het hof bij toepassing van artikel 2, tweede lid van het Strafwetboek de minst zware straf toepast.

9.4 De feiten werden deels voor, deels na 1 maart 2004 gepleegd, zodat de op te leggen geldboete moet worden verhoogd met 45 deciem.

9.5 Bij arrest nr. van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S. 2 februari 2009) werd het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens art. 91, 2° lid van dit koninklijk besluit bedraagt de vaste vergoeding, waartoe de beklaagde dient te worden veroordeeld, € 25.

10.1 De eerste rechter stelde op basis van de brief van 18 januari 2005 terecht vast dat de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur zonder voorwerp is geworden.

10.2 De eerste rechter beval op grond van artikel 59 van het natuurdecreet de beklagde om binnen de vier maanden na het in kracht van gewijsde treden van het vonnis aan te tonen dat alle herstelmaatregelen, meer bepaald ook het natuurvriendelijk perceelsrandbeheer, werden uitgevoerd, bij gebrek waaraan het openbaar ministerie gemachtigd werd de werkzaamheden op kosten van de veroordeelde uit te voeren.

Bij het vermelde decreet van 30 april 2009 (B.S. en inwerkingtreding 25 juni 2009) werd artikel 59 van het natuurdecreet opgeheven. Op grond van artikel 16.6.6, § 1 DABM kan de rechter naast de straf, ofwel ambtshalve, ofwel op vordering van het openbaar ministerie, ofwel op vordering van de gemachtigde ambtenaar, ofwel op vordering van de burgerlijke partijen, bevelen om de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen, het strijdige gebruik te staken of aanpassingswerken uit te voeren.

Bij brief van 2 maart 2001 aan het openbaar ministerie werd door de bevoegde ambtenaar van de toenmalige afdeling natuur van het ministerie van de Vlaamse gemeenschap (thans Agentschap Natuur en Bos, ANB) gevraagd de volgende herstelmaatregelen op te leggen:

- *Aan de beek moet de afgegraven teelaarde teruggelegd worden. Deze teelaarde ligt nog voor het grootste deel in stapels langs de rode lijn op de kaart.*
- *De steenslag aan de _____ moet verwijderd worden.*
- *De 1700m³ vreemde aarde moet afgevoerd worden naar een wel vergunde plaats tot het oorspronkelijke niveau bereikt is. De ophoging situeert zich vooral in het verlengde van de vergunde ophoging (cf. kaart landmeter). Deze ophoging verkleint langzaam vanaf deze kernzone. Deze werken kunnen best uitgevoerd worden in de drogere zomermaanden (juni tot augustus)*
- *Daarna kunnen de niet opgehoogde delen van het perceel gemaaid worden. Het maaisel kan op de afgegraven delen uitgestrooid worden en daar gedroogd worden. De zaden van de oorspronkelijke grassen en kruiden zullen de oorspronkelijke vegetatie helpen herstellen. Er mogen geen cultuurgrassen ingezaaid worden.*
- *Natuurlijk moeten de compensaties die in de verkregen natuurvergunning staan ook uitgevoerd worden. Dit ter compensatie van de verdwenen kleine grachtjes op het perceel.*
- *Gezien de vroegere problemen dient het herstel uitgevoerd te worden onder toezicht van bevoegde personen"*

Bij brief van 15 januari 2002 werden door de afdeling natuur nog de volgende herstelmaatregelen geformuleerd:

- *Het herbebossen van een deel van het terrein, voorzien in de kapmachtiging van Afdeling Bos en Groen is tot op heden niet uitgevoerd. Zie kaart bijlage 1. (geel ingekleurd) en kaart bijlage 2a en 2b: kopie kapmachtiging.*
- *In de Natuurvergunning nr. _____ bijlage 3 is vermeld dat de zuidwestelijke gracht op de perceelsgrens behouden blijft en een natuurvriendelijke inrichting zou krijgen d.w.z. met een talud van 1:1,5 en de bodem van de gracht voorzien van een klein verval zodat deze steeds water houdt in drogere perioden. Dit, als ecologisch herstel, ter*

compensatie voor de verdwenen grachten in genivelleerde en opgehoogde akker. Een deel van deze gracht is gedempt. Zie kaart bijlage 1. (open gracht = blauw ingekleurd; gedempte gracht = rood ingekleurd). Dit werk is niet uitgevoerd.

- Er is eveneens in voornoemde vergunning opgenomen dat er natuurvriendelijk graslandbeheer zou uitgevoerd worden langs de perceelsgrenzen. De strook strekt zich uit langsheen (vanaf het einde van het aan te planten bos) en de zuidwestelijke perceelsgrens (afwateringssloot); dit volgens de normen van de Vlaamse Landmaatschappij.
- Verder is tussen Afdeling Natuur en op de vergadering van 17 maart 2001 overeengekomen dat: op de perceelsgrens tussen weide en akkerland een bomenrij; nl. hoogstam essen zal aangeplant worden door zelf. Zie kaart bijlage 1. (groen ingekleurd) en bijlage 4: kopie overeenkomst. Ook dit werk is niet uitgevoerd.
- Verder dient te onderzoeken of het mogelijk is een drinkpoel voor zijn vee uit te graven op zijn weiland met in achtnaam van de nodige vergunningen. Zie bijlage 1. (zoekzone niet ingekleurd) en bijlage 4: kopie overeenkomst. Ook dit werk is niet uitgevoerd."

Bij brief van 21 november 2005 bracht de bevoegde ambtenaar van de afdeling natuur het volgende ter kennis aan het openbaar ministerie:

"Hierbij wil ik u inlichten omtrent de naleving van de herstellvorderingen die afdeling Natuur gevraagd heeft in het kader van betreffend dossier.

Nadat mij telefonisch gecontacteerd heeft ben ik op 8 november 2005 bij hem op zijn bedrijf langs geweest.

De keukeleire vroeg om een afwijking van de oorspronkelijk gevraagde herstelmaatregel voor het aanplanten van Essen op zijn perceel ter hoogte van tussen de akker en het weiland. Om redenen van bedrijfsvoering wil hij de bomen compenseren op een ander perceel dat bij hem in gebruik is. Wij begeven ons ter plaatse om het perceel te bekijken.

Bewust perceel is een grasland gelegen in buffergebied (zoals aangeduid op het geldende gewestplan).

stelt voor om hier een rij Essen aan te planten aan de Noordzijde van het perceel.

Op voorwaarde dat de bomen op een plantafstand van maximum zes meter aangeplant worden verklaar ik mij, uithoofde van mijn functie, akkoord voor deze vorm van compensatie.

De aan te planten Essen zullen de bestaande knotwilgenrij verbinden met de reeds aanwezige houtkant, de aanplant is landschappelijk een meerwaarde en voldoet ook aan de ecologische randvoorwaarden.

Op 17 november 2005 begeef ik mij ter plaatse om na te zien of de aanplant uitgevoerd is conform de afspraken.

Ik stel vast dat er 30 Essen werden aangeplant, er werd bosplantsoen gebruikt (bijlage 1). Het aantal aangeplante bomen en de uitgevoerde werken voldoen verder aan de voorwaarden. De bomen dienen nog afgerasterd te worden om vraat door begrazing te voorkomen. Uitval bij de

aanplant door sterfte dient in het daaropvolgende seizoen ingeboet te worden.

De aanplant is een bomenrij die valt onder de bepalingen van artikel 11 van het Besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. De aanplant zal in de toekomst opgevolgd worden, het (gedeeltelijk) verdwijnen van de bomenrij zal volgens de bepalingen van vermeld artikel behandeld worden.

Ik heb van voorgaande op de hoogte gebracht.

Het niet uitvoeren van een natuurvriendelijk graslandbeheer langs zuidwestelijke perceelsgrens werd volgens niet uitgevoerd wegens een misverstand bij de aanvraag voor een subsidie bij de VLM.

wijst mij erop dat aan de zuidelijke zijde een grotere lengte van de perceelsgrens een natuurvriendelijk beheer krijgt dan door 1° afdeling Natuur gevraagd werd. Dit is inderdaad juist doch dit werd nooit bij afdeling natuur aangevraagd als vervanging van het natuurvriendelijk beheer van de gracht en perceelsrand aan de zuidwestelijke perceelsgrens.

Het al dan niet verkrijgen van een beheersvergoeding voor perceelsrandenbeheer maakt geen onderwerp uit van de herstellvordering.

heeft contact opgenomen met de VLM en zou het natuurvriendelijk beheer van de ZW perceelsrand zo vlug mogelijk starten.

Het is aan om aan te tonen dat deze strook al dan niet volgens de herstellvordering (compensatie) beheerd word of zal worden, momenteel kan ik dit zelf niet bevestigen (op 21/11 faxt mij documenten door zijnde bijlage 2).

Indien deze perceelsrand ook natuurvriendelijk beheerd wordt, is voor afdeling natuur aan alle gevraagde herstelmaatregelen voldaan.

Verder worden mij nog documenten doorgefaxt m.b.t. het te herbebossen perceel (bijlage 3) – hiervoor werd door afdeling natuur geen verdere herstellvorderingen meer gevraagd, ik voeg ze hierbij ter informatie.)".

Uit deze brief kan opgemaakt worden dat, met uitzondering van het natuurvriendelijk graslandbeheer langs de perceelsgrenzen, alle herstelmaatregelen door de beklagde werden uitgevoerd.

Door de verdediging werden bij de behandeling voor het hof diverse foto's overgelegd, om aan te tonen dat de toestand volledig werd geregulariseerd en hersteld. Deze foto's bevestigen dat voldaan werd aan de door de stedenbouwkundig inspecteur gevorderde herstelmaatregelen.

Door de herstellvorderende overheid (afdeling natuur, nu ANB) werd niet aangeduid op welke tenlastelegging haar herstellvordering gesteund is. Uit de aard van de herstellvordering, die nu nog beperkt si tot het vermelde graslandbeheer, blijkt dat deze noodzakelijk gesteund is op de telastlegging A. De strafvordering inzake de telastlegging A is echter niet ontvankelijk en was dit van bij de aanvang van de strafvordering.

De hierop geënte herstellvordering dient bijgevolg eveneens niet-ontvankelijk te worden verklaard.

11. Bij ontstentenis van burgerlijke partijen en gezien de zaak wat betreft de afhandeling van de burgerlijke belangen niet in staat van wijzen is, houdt het hof, zoals de eerste rechter deed, deze burgerlijke belangen ambtshalve aan.

**Op deze gronden,
het hof, rechtsprekend op tegenspraak**

Gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en op de artikelen:
2, 38, 40, 41, 44, 65 en 100 van het Strafwetboek,
162, 182, 184, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 210 en 211 van het
Wetboek van Strafvordering,
4 voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering,
11 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980, zoals gewijzigd door artikel
5 van de Bijzondere Wet van 16 juli 1993,
4 lid 1 van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in
de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in
artikel 78 van de Grondwet,
5 van het decreet van 7 december 2001 tot regeling van enkele gevolgen
van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving,
1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de
programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7
februari 2003,
28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals gewijzigd door artikel 3 van
de programmawet van 24 december 1993, door artikel 23 van het koninklijk
besluit van 19 december 2003 en door artikel 1 van het koninklijk besluit
van 31 oktober 2005,
91 al. 2 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 zoals gewijzigd
door artikel 1 van het koninklijk besluit van 23 december 1993,
1 van het koninklijk besluit van 11 december 2001,
24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
1, 8, 14 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel
en de probatie,

Verklaart de hoger beroepen ontvankelijk en er ten gronde over
beslissende,

wijzigt het bestreden vonnis van 6 maart 2006 als volgt:

ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de telastleggingen A en
D.2,

veroordeelt de beklaagde voor de telastleggingen B, C en D.1 samen tot
een geldboete van € 3.000, verhoogd met 45 deciem en aldus gebracht
op € 16.500,

zegt dat de tenuitvoerlegging van dit arrest zal worden uitgesteld voor een
termijn van drie jaar voor de helft van de opgelegde geldboete,

zegt dat bij gebreke van betaling binnen de wettelijk bepaalde termijn de
aan beklaagde opgelegde geldboete van € 16.500 zal mogen vervangen
worden door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden, waarvan
de helft betrekking heeft op het deel met uitstel,

legt de beklaagde de verplichting op een bedrag van € 25, verhoogd met 45
opdecimen, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage
tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van
opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding van € 25,

veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beide aanleggen gemaakt aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 10,66 in eerste aanleg en op € 108,17 in hoger beroep, vaststellende dat deze kosten een en ondeelbaar werden veroorzaakt door de telastleggingen B, C en D.1,

verklaart de herstellvordering van het ANB (voormalige afdeling natuur) niet-ontvankelijk,

houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

|

Kosten eerste aanleg:	€ 10,66
Kosten beroep:	
Afschriften:	€ 42,75
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 30,00
Dagvaarding:	€ 25,59
	<hr/>
	€ 98,34
+ 10 % :	€ 9,83
	<hr/>
Totaal:	€ 108,17

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter als voorzitter, en de raadsheren en in openbare terechtzitting van **18 december 2009** uitgesproken door voorzitter in aanwezigheid van substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier